

Bilag 4.

DE SAMVIRKENDE FAGFORBUND I DANMARK.

*København, i August 1909.**Til Arbejdsraadet.*

Paa Anmodning af det højtærede Arbejdsraad fremkommer vi ved den nu forestaaende Revision af Fabriksloven af 11. April 1901 med nærværende Betænkning angaaende Ændringer i Loven.

Vi har i den Anledning til Arbejdernes faglige Organisationer udsendt Spørgsmaal til Besvarelse, og vi tillader os derfor at henvise til hoslagte Bilag, der, foruden at gengive de fra os til Fagforeningerne rettede Spørgsmaal, ogsaa meddeler Kernen af Besvarelserne.

Som det vil ses af disse, gaar de i Hovedtrækkene ud paa, at Fabriksloven bør udstrækkes til at omfatte *alle* Lønarbejdere, der ere beskæftigede i Industri, Haandværk og Handel, *uanset Virksomhedernes Størrelse*, og uanset om Arbejdet foregaar paa Fabrikker, Værksteder, Lagre, i Pakhuse, i Butikker, i Hjem, eller i Mejerier, i Landbrug med mekanisk Kraft, i ambulante Virksomheder, ved Vandpumpning eller lign., samt at Opsynet bør udvides, saaledes at Tilsynet med Lovens Overholdelse bliver mere effektivt. Besvarelserne peger paa Nødvendigheden af, at alt Arbejde foregaar i Rum, der kun benyttes til Arbejdsrum, og at det fungerende Tilsyn bliver saa talrigt, at Arbejdslokalerne kan tilses flere Gange aarlig, endvidere at Tilsynet kommer uanmeldt og straks begiver sig til Arbejdslokalerne, helst uden at være i Følge med Arbejdsgiveren eller dennes Stedfortræder, for at ikke Tilsynets Nytte skal svækkes af Arbejdernes Afhængighedsforhold til Arbejdet.

Som en særlig heldig og i adskillige Fag aldeles nødvendig Foranstaltning til Bedring af Sundhedstilstandene nævnes Indskrænkning af Arbejdsdagens Længde. Og det er et almindeligt udtalt Ønske, at de nuværende Bestemmelser om Foranstaltninger mod Ulykkestilfælde udvides og gives saa præcise som muligt. I denne Forbindelse maa nævnes Ønskeligheden af, at der hvert Aar fortsættes med den af en enkelt Fabriksinspektør paabegyndte Foredragsrække (med Lysbilleder) for Arbejdere om den praktiske Anvendelse af Sikkerhedsforanstaltningerne ved Arbejdsmaskiner.

Af Betydning i det hele taget vil det være, om baade Fabriksloven og de i Henhold til denne udstedte Regulativer i ringere Grad end hidtil gav Rum for skønsommæssig Bestemmelse i de enkelte konkrete Tilfælde, og at man i Stedet fik formet træffende, bestemte Regler, der ikke kunde fraviges.

Exempelvis bør den i Lovens § 11 givne Ret til Dispensation udgaa, fordi Udviklingen efterhaanden har gjort saadanne Dispensationer unødvendige og overflødige.

Skolebørns Anvendelse i Industrien maa anses for aldeles forkastelig, og om Forbud herimod kan der næppe rejses berettigede Indvendinger. Skulde en Del af Industrien (hvad vi forøvrigt ikke tror vil ske) paastaa, at Skolebørns Anvendelse er en Livsbetingelse for den paagældende Industri, maa Valget mellem Børnenes Liv og Industriens være let.